

Scris de newsreporter pe 17 ianuarie 2022, 13:02

sah politic Rusia-SUA

Traim intr-o perioada extraordinara, domnilor, nu credeti? Istoria este literalmente scrisa sub ochii nostri. Cu toate acestea, ceea ce s-a intamplat la sfarsitul anului 2021 este ceva care pentru cei care se jura ca sunt „prietenii si partenerii” nostri era nu doar inimaginabil, dar nici macar noi nu am putut spera nici in cele mai indraznete vise ale noastre, scrie ZiuaNews.

rusia-pune-piciorul-n-prag-kremlinul-cere-o-revizuire-a-rezultatelor-r-zboiului-rece--1.jpg

Cu ultimele sale declaratii fara precedent, Moscova a pus Washingtonul intr-o situatie virtuala disperata, aproape fara speranta. Dar nici macar acest lucru nu este surprinzator, cat faptul ca Washingtonul demoleaza cu resemnare toate acestea si cere doar permisiunea de a se consulta cu colegii din NATO (si chiar si arunci, nu cu toti, ci doar cu cei alesi, fata de care nealesii au ridicat deja tonul).

Rusii sunt cunoscuti ca se inhama greu la o treaba, dar cand o fac merg repede! Dar, in ultimul an, graba lor a ajuns la o viteza de 10-15 Mach (mai tarziu veti intelege ca nu am folosit acest termen din intamplare). „Partenerii” au cazut in stupoare, neavand timp sa digere ce se intampla. Totul a inceput pe 18 noiembrie, cu discursul lui Putin la conducerea extinsa a Ministerului Afacerilor Externe al Federatiei Ruse, unde presedintele Federatiei Ruse a stabilit sarcina departamentului lui Serghei Lavrov de a intensifica eforturile Ministerului de Externe pe directia transmiterii pozitiei Moscovei catre cei care se considera „partenerii” Rusiei. Acolo am auzit pentru prima data, chiar de la Putin, despre impiedicarea extinderii NATO spre est si despre

faptul ca Occidentul ofera garantii legale pe termen lung pentru securitatea Federatiei Ruse in legatura cu aceasta circumstanta nefericita pentru ei. Toate acestea au venit pe fondul gemetelor presei occidentale despre adunarea trupelor ruse la frontierele Ucrainei, care, de fapt, s-au dovedit a fi granitele Belarusului. si deja pe 7 decembrie (ceea ce este remarcabil - in ziua celei de-a 80-a aniversari a intrarii Statelor Unite in cel de-al Doilea Razboi Mondial, care a inceput pentru ei cu tragedia de la Pearl Harbor), la initiativa partii americane, a avut loc un summit online al Federatiei Ruse cu Statele Unite, care a devenit o continuare logica a summitului anterior de la Geneva, de acum sase luni. Ce au convenit liderii celor doua puteri conducatoare, nimeni nu stie. Cea mai banala presupunere este ca noi rusii am fost de acord sa negociem. Dar trei zile mai tarziu, pe 10 decembrie, Ministerul rus de Externe a lansat o lista a solicitarilor Rusiei catre Statele Unite si aliatii sai din NATO, publicandu-si tezele pe site-ul sau. Dupa care evenimentele au inceput sa se precipite cu o adevarata viteza caleidoscopica.

La doar cinci zile dupa aceea, pe 15 decembrie, trimisul special al Washingtonului pentru afaceri europene si eurasiatice, Karen Donfried, soseste la Moscova, in tranzit prin Kiev. Scopul principal al vizitei sale este de a analiza propunerile scrise ale Moscovei si de a depasi criza creata. in acest scop, ea se intalneste la Moscova cu adjunctul lui Lavrov, Serghei Riabkov, in prima jumatate a zilei, iar in a doua jumatate poarta discutii de doua ore cu adjunctul sefului administratiei prezidentiale, Dmitri Kozak, care monitorizeaza evolutia situatiilor din Ucraina. Dupa aceea, trimisul special al Washingtonului pleaca la Bruxelles fara niciun comentariu. Acordati atentie traseului sau - Kiev-Moscova-Bruxelles. La Kiev, ea a purtat discutii cu ministrul ucrainean de externe Dmytro Kuleba, unde a reafirmat angajamentul SUA fata de principiul „nu exista solutii pentru Ucraina fara Ucraina”. Cum respecta Washingtonul acest principiu, am vazut chiar a doua zi la Moscova. Dar cel mai surprinzator lucru a urmat dupa 10 zile, cand Zelenski, conform instructiunilor primite de la Washington, a inceput sa-si schimbe pantofii (retorica, n.n.) literalmente din mers.

Washingtonul a fost extrem de surprins cand, la mai putin de doua zile dupa ce Karen Donfried a parasit Moscova, ministrul adjunct de externe rus, Serghei Riabkov, convoaca in data de 17 decembrie un briefing special pentru jurnalistii rusi si straini, unde face publice documentele care i-au fost predate referitoare la drafturile de acord cu SUA si NATO in vederea depasirii crizei. Documentele tiparite in limbile rusa si engleza au fost distribuite jurnalistilor invitati la briefing. Washingtonul nu se astepta la o astfel de intorsatura a evenimentelor. Nu acesta a fost obiceiul diplomatiei de culise pana acum. Tocmai cand americanii erau pe punctul sa strige „Phew, ce urat!”, Serghei Lavrov i-a domolit cu cuvintele: „Obisnuiti-va, domnilor, regulile se schimba! Nu veti mai putea vorbi si nu va veti mai putea suci promisiunile verbale" (asa cum americanii au facut in 1990, cand au promis verbal in repetate randuri ca daca Razboiul Rece se incheie, NATO nu se va extinde spre est, n. n). Iata ca acum Rusia a adus negocierile in sfera publica, dorind sa evite nerespectarea acordurilor si posibila denaturare a faptelor. Declaratiile lui Lavrov pot fi urmarite in acest video:

Faptul ca regulile se schimba a fost clar inteles de asociatii europeni ai SUA atunci cand Ministerul rus de Externe a publicat corespondenta privata a lui Serghei Lavrov cu colegii sai germani si francezi Heiko Maas si Jean-Yves Le Drian. Un astfel de comportament „indraznet” al Moscovei a fost cauzat de denaturarea de catre negociatorii europeni a pozitiei Rusiei in cadrul sesiunilor din asa-numitul format Normandia unde era vorba despre rolul Rusiei in solutionarea conflictului intern ucrainean. in respectiva corespondenta se ajunsese la un acord cu Moscova

dar „negociatorii” europeni au declarat public exact contrariul. Federatia Rusa nu va mai permite asa ceva, sa fie clar! Daca noua abordare a venit ca o surpriza totala pentru partenerii nostri americani si europeni, aceasta devine de acum incolo problema lor personala.

Precizez ca nu intamplator mi-am inceput analiza evenimentelor recente cu discursul lui Putin de la conducerea extinsa a Ministerului rus de Externe, unde a facut apel la diplomati sa-si intensifice eforturile de rezolvare a crizei dintre Rusia si Occident. Este mai bine pentru toata lumea ca aceasta criza sa nu se agraveze.

„si acum hopa: Nu avem un alt meniu pentru voi!” (S.A. Riabkov)

Faptul ca Kremlinul a dat cartile pe fata a devenit clar imediat dupa publicarea solicitarilor Moscovei pe site-ul Ministerului de Externe. Dar Kremlinul nu s-a oprit aici. Facandu-si publice cererile, si-a dublat miza. Pentru ca dupa aceea, Washingtonul s-a trezit intr-o situatie care este descrisa in sah ca zugzwang (orice miscare ii va inrautati pozitia). Cererile Moscovei aratau ca un ultimatum atat ca forma, cat si prin continut. A fi de acord cu acestea echivala din partea Washingtonului cu a-si recunoaste propria infrangere, dar Casa Alba nu avea cum sa refuze sa le ia in considerare. Din anumite motive, va voi spune separat, luati cuvantul meu pentru asta, argumentele Kremlinului au fost de parca erau din beton armat. De ce au fost atat de convingatoare, va deveni clar mai tarziu, acum va voi aminti doar ca atat summit-urile de la Geneva, cat si cele virtuale au fost initiate de partea americana (De ce? Raspunsul este evident).

Asa cum spuneam, Kremlinul nu s-a oprit aici. in cursul briefingului pentru jurnalistii rusi si straini, Riabkov, cel care convocase conferinta de presa, mai intai a triplat si apoi a marit de patru ori miza deja mare, spunand publicului ca documentele prezentate de Moscova nu ar trebui considerate ca un meniu din care pot fi alese elemente separate, ci este vorba despre o propunere integrala, care ar trebui acceptata (sau nu) doar la pachet. in timp ce jurnalistii straini au cautat sa digere aceasta veste, el i-a uimit din nou, anuntand data finala de examinare a propunerilor Moscovei. Kremlinul ofera 30 de zile pentru analiza, dupa care documentele depuse isi pierd validitatea (termenul se va intampla exact pe 14 ianuarie 2022). Washingtonul a raspuns deja la aceasta prin programarea unei noi reuniuni pentru 10 ianuarie, care ar trebui sa aiba loc offline la Geneva, la nivelul negociatorilor special selectati, cu puteri largite. Un alt deputat al lui Lavrov, Alexander Grushko, a afirmat intr-un interviu acordat lui Vladimir Solovyov ca, in caz de neacceptare a propunerilor noastre, Rusia isi rezerva dreptul de a lua masuri de natura militara si militaro-tehnica.

inapoi la URSS

E timpul sa spunem ce fel de propuneri au fost cele la care Occidentul nu a putut face fata. Documentul este intitulat „Acordul privind masurile de asigurare a securitatii Federatiei Ruse si a statelor membre ale Organizatiei Tratatului Atlanticului de Nord”. Pe scurt, Kremlinul, sub forma de ultimatum, a propus Statelor Unite sa reconsidere rezultatele Razboiului Rece, sa iasa din Europa din teritoriile adiacente Rusiei cu tot cu armele sale nucleare de orice raza de actiune si sa nu ne mai ameninte in viitor. Adica, de fapt, Kremlinul a cerut Statelor Unite sa se intoarca la statutul care exista pe vremea URSS, dar nu doar in mod figurativ, ci sa restabileasca in mod efectiv status quo-ul din data de 27 mai 1997. Sunt de acord ca astfel de solicitari reprezinta o forma de aroganta! Nici macar aroganta, ci aroganta extrema! Iar primul lucru care a venit in minte „partenerilor” a fost sa trimita Kremlinul la naiba cu propunerile sale. De ce nu au facut

totusi Statele Unite asta? Mai mult, au acceptat propunerile Moscovei spre examinare. Se pare ca au existat argumente solide din partea Kremlinului. si Biden stia despre acestea! Credeti-ma, toate ipotezele dvs. au trecut de casa de marcat, nu se vorbeste despre rachetele noastre din Cuba, Venezuela si Nicaragua si nici macar despre desfasurarea fortelor noastre strategice de rachete pe teritoriul Republicii Belarus si al regiunii Kaliningrad si, mai ales, nu despre o posibila alianta militara cu China. De ce avem nevoie de China? Unde suntem si unde suntem chinezii? La urma urmei, il cunoasteti pe Putin - nu joaca niciodata la cacealma, el joaca intotdeauna deschis, dar fiecare dintre propunerile sale ulterioare este intotdeauna mai rea decat cea anterioara. Deci Biden incearca sa fie de acord cu prima propunere, stiind din experienta lui Obama ca a doua faza va fi mult mai grea. Ceea ce nu poate fi negat la Putin este ca nu actioneaza niciodata in graba. Toate actiunile sale sunt planificate in avans si le efectueaza intotdeauna la rece, alegand pentru aceasta cel mai potrivit moment pentru el insusi si cel mai nepotrivit moment pentru adversarul sau. De data aceasta a distrus Craciunul lui Biden. Mai mult decat atat, el a lovit in mod deliberat acolo unde adversarul nu se astepta deloc, alegand pentru aceasta si cea mai indrazneata forma.

Cerintele Moscovei sunt stabilite in doua documente, unul pentru Statele Unite si altul pentru blocul NATO . Un total de 8 articole de revendicari impotriva Statelor Unite si 9 articole impotriva NATO. Dar fiecare dintre ele provoaca uimire completa. Da, serios! Nu glumim si nu o sa mai asteptam! Fie acceptati cererile noastre, fie nu. Pentru inceput, Rusia ofera Statelor Unite si NATO sa iasa din granitele noastre. Mai mult decat atat, nici macar nu vorbim despre granitele Ucrainei si Georgiei, ca potentiali membri NATO. Rusia pune capat acestui lucru, precum si pentru perspectivele altor republici ale fostei Uniuni de a intra in Alianta. Acest subiect este inchis o data pentru totdeauna. Uitati zona de interese vitale ale Federatiei Ruse, uitati chiar si drumul pana aici (Riabkov in interviul sau cu Interfax a mers si mai departe mentionand propunerea retragerii deciziilor Summit-ului NATO de la Bucuresti din 2008 privind posibila admitere a Ucrainei si Georgiei la acesta).

Dar acest lucru nu parea suficient pentru Rusia si a cerut Statelor Unite (amintindu-si ca in urma cu doi ani, prin eforturile lui Trump, s-au retras din Tratatul INF) sa-si elimine armele nucleare de orice raza de actiune si infrastructura pentru ele din Europa si de acum inainte sa se abtina de a le desfasura in apropierea granitelor noastre. Aici vorbim nu numai despre sistemele de aparare antiracheta din Romania si Polonia, ale caror lansatoare pot fi folosite pentru atac de croaziera cu rachete Tomahawks, ci si despre toate rachetele terestre neconventionale cu raza scurta si medie de actiune, pe care Washingtonul viseaza sa le mai aplaseze in Europa. si sunt si alte arme nucleare americane deja stocate in bazele militare americane din Germania si Turcia. Aceasta dispozitie se aplica atat bombardierelor strategice, cat si navelor de suprafata din toate clasele care transporta arme nucleare. Prin propunerile noastre, pur si simplu nu permitem Statelor Unite sa rupa echilibrul actual al puterii.

Articolul (4): Statele Unite ale Americii nu va infiinta baze militare pe teritoriul statelor care faceau parte anterior din Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste si nu sunt membre ale Organizatiei Tratatului Atlanticului de Nord, nu isi va utiliza infrastructura pentru desfasurarea oricaror activitati militare in aceste state si nu va dezvolta cooperarea militara bilaterala cu ele.

Articolul (5) Partile se abtin de la zborul bombardierelor grele echipate pentru arme nucleare sau nenucleare si de la gasirea de nave de razboi de suprafata de toate clasele, inclusiv in cadrul aliantelor, coalitiilor si organizatiilor, in interiorul zonelor, respectiv, in afara spatiului aerian

national si, respectiv, in afara apelor teritoriale nationale din care pot lovi tinte de pe teritoriul celeilalte parti.

Acest articol include, de asemenea, coordonarea distantelor maxime admise pentru convergenta navelor de razboi si a aeronavelor in marea libera si a spatiului aerian de deasupra acestuia.

Articolul (6) Partile se angajeaza sa nu desfasoare rachete cu raza intermediara de actiune la sol si rachete cu raza mai scurta de actiune in afara teritoriului national, precum si in acele zone de pe teritoriul lor national din care aceste arme sunt capabile sa loveasca tinte de pe teritoriul national al celeilalte parti.

Acest punct pune imediat capat dezvoltarii tuturor rachetelor americane cu raza intermediara de actiune. De ce ar avea nevoie de ele, daca nu pentru a zbura de pe teritoriul lor catre Federatia Rusa? Raza maxima de actiune a unei astfel de rachete este de 5,5 mii km, chiar si din Alaska pot ajunge doar la Chukotka si o bucata de Kamceatka, ceea ce reduce gradul de amenintari la zero si face ca aceste rachete sa nu fie necesare.

Articolul (7) Partile exclud desfasurarea de arme nucleare in afara teritoriului national si returneaza pe teritoriul national aceste arme deja dislocate in afara teritoriului national in momentul intrarii in vigoare a prezentului tratat. Partile elimina toate infrastructurile disponibile pentru desfasurarea armelor nucleare in afara teritoriului national. Partile nu instruiesc personalul militar si civilii din statele care nu detin arme nucleare sa utilizeze astfel de arme.

Acestea sunt prevederile Tratatului cu Statele Unite. Dupa cum puteti vedea, totul este extrem de scurt si clar. Ultimul punct implica prevenirea transferului de arme nucleare catre alte parti, in special utilizarea Fortelor Aeriene ale Germaniei sau a oricarei alte tari NATO (cu exceptia Frantei si Marii Britanii) pentru a livra atacuri aeriene asupra teritoriului Federatiei Ruse folosind bombe americane in domeniul performantei nucleare.

Articolul 4 subliniaza inadmisibilitatea infiintarii bazelor militare pe teritoriul tarilor non-NATO pe o baza bilaterala, adica ceea ce se intampla acum in Ucraina si Georgia. De ce ar trebui ca statele respective sa adere la NATO daca isi pot crea deja bazele acolo pe baza acordurilor bilaterale?

in Tratatul cu NATO, Rusia a mers si mai departe.

Articolul (3). Participantii confirma ca nu se considera adversari. Participantii mentin dialogul si cooperarea pentru a imbunatati mecanismele de prevenire a incidentelor in largul marii si in spatiul aerian de deasupra acestuia (in principal in regiunea Marii Baltice si a Marii Negre).

Articolul (4). Federatia Rusa si toate partile care, la 27 mai 1997, erau state membre ale Organizatiei Tratatului Atlanticului de Nord nu isi disloca fortele armate si armamentul pe teritoriul tuturor celorlalte state europene, in plus fata de fortele dislocate pe acest teritoriu la 27 mai 1997.

Articolul (7). Participantii care sunt state membre ale Organizatiei Tratatului Atlanticului de Nord refuza sa desfasoare orice activitati militare pe teritoriul Ucrainei, precum si in alte state din Europa de Est, Transcaucazia si Asia Centrala (toate exercitiile comune nu sunt prevazute sa se limiteze la nivelul brigazii - aceasta nu este mai mare de 2-3 mii de persoane, la distante si configuratii convenite prin acord fata de linia de frontiera a Federatiei Ruse si a tarilor CSTO - nota autorului).

si toate acestea se termina cu articolul 9, care specifica faptul ca orice parte la acord se poate retrage din acesta prin trimiterea unei notificari corespunzatoare depozitarului. Tratatul va inceta pentru o astfel de parte la 30 de zile dupa ce depozitarul primeste notificarea.

Rezumat: Securitatea Federatiei Ruse va creste

Pentru a rezuma, Moscova propune ca Statele Unite si partenerii sai sa creeze o centura de securitate in jurul Federatiei Ruse, adica sa reseteze rezultatele Razboiului Rece, in care Statele Unite se considera castigatoare, si sa revina nu la status quo-ul din 1997, ci la cel din 1991, cand, dupa prabusirea Uniunii Sovietice si a Pactului de la Varsovia, cinci tari europene - Austria, Suedia, Finlanda, Elvetia si Irlanda, fiecare urmarindu-si propriile obiective - si-au reconfirmat statutul de neutralitate pe care si-l asumau istoric. Suedia, Irlanda si Elvetia nu ne preocupa prea mult acum, dar neutralitatea Austriei si cea a Finlandei ne intereseaza foarte mult. Austria si-a declarat neutralitatea in 1955 prin parlamentul sau, ca lege constitutionala, si si-a proclamat neutralitatea eterna si refuzul in viitor de a participa la orice blocuri si aliante militare precum si interzicerea desfasurarii oricaror baze militare pe teritoriul sau. Neutralitatea Finlandei a fost stabilita la sfarsitul celui de-al Doilea Razboi Mondial prin tratatul sovieto-finlandez din 1948, si ulterior a fost recunoscuta de toti actorii importanti ai Razboiului Rece. Aceste tari, impreuna cu tarile Pactului de la Varsovia, au creat chiar tamponul de securitate dintre URSS si blocul agresiv NATO. Dintr-o pozitie de forta, Rusia cere acum restabilirea status quo-ului pierdut in 1991, extinzand aceasta regula la Ucraina mai presus de toate, precum si la intregul spatiu post-sovietic, cu exceptia tarilor baltice (desi, daca striga cu voce tare, neutralitatea se poate extinde si la ele). De ce s-a intamplat acest lucru, voi explica in urmatoarele texte, dar deocamdata am vrut sa clarific ideea finlandizarii (neutralitatii) Ucrainei ca o cale de iesire din impasul actual, pentru a nu duce la disparitia acestei pseudo-tari de pe harta politica a lumii in cazul ignorarii cerintelor noastre.

Vreau sa va reamintesc ca la ultima conferinta de presa anuala a presedintelui Federatiei Ruse, Vladimir Putin, atunci cand acesta a fost intrebat de un jurnalist al canalului britanic Sky News daca Rusia poate garanta neagresiunea impotriva Ucrainei, Putin nu a dat un raspuns direct. El a spus ca situatia ca ar depinde de Occident, punandu-i astfel atat pe Zelenski, cat si pe Biden intr-o stare de echilibru instabil - un pas in stanga sau in dreapta si sunteti pierduti. Iata un fragment din raspunsul lui Putin:

Am precizat clar in anii 1990 ca orice deplasare ulterioara a NATO catre Est este inacceptabila. A fost ceva neclar in privinta asta? Desfasuram noi rachete langa granita SUA? Nu, nu facem asta. Statele Unite sunt cele care au venit langa noi cu rachetele sale si sta deja pe pragul usii noastre. Mergem noi prea departe daca dorim ca raspuns sa amplasam sisteme de aparare in apropierea casei noastre? Ce este atat de neobisnuit in asta?

Acum sistemele americane de arme pe care le-am mentionat au fost desfasurate in Romania, iar implementarea a inceput recent si in Polonia. Despre asta vorbim, nu e clar?

Acum spuneti ca si Ucraina va deveni membra a NATO. Sau, chiar daca nu se alatura NATO, pregatiti baze militare si sisteme de lovitura pentru a fi plasate pe teritoriul Ucrainei in baza unor acorduri bilaterale. Iata care este problema! Nu noi suntem cei care trebuie sa dam garantii, ci partea americana! si, mai mult decat atat, trebuie sa o faca imediat!

Anterior, Putin si-a exprimat deja pozitia cu privire la aceasta chestiune pornind de la conceptul

de libertate.

Fiecare persoana se naste pentru a fi libera. Acesta este dreptul sau inalienabil! Dar libertatea fiecarei persoane individuale se termina acolo unde incepe libertatea unei alte persoane.

Este la fel cu securitatea. Securitatea Ucrainei se termina acolo unde incepe securitatea Rusiei. Ucraina fie va fi o tara prietenoasa cu Rusia, neutra in raport cu orice bloc militar, fie nu va mai exista deloc. Aceasta este realitatea obiectiva. Este dictata de Rusia prin dreptul celor puternici. Pentru simplul motiv ca politica barcilor cu tunuri (politica amenintarilor directe, n.n) nu a fost inca abolita! Puteti sa-l intrebati pe voiosul batran Joe, care, cu ajutorul grupurilor de lovire ale unui portavion poate conduce pe oricine in epoca de piatra (oricine in afara de Federatia Rusa!). Sper ca v-am transmis ideea presedintelui Federatiei Ruse. Cam asta e tot deocamdata.

Vladimir Volkonsky

Sursa [AICI](#)

Articol preluat de pe [ZiuaNews](#)

ADRESA: <http://crct.ro/nz0W>